

Dánia

2011.10.15 - 2011.11.12

A kalandorok:

Hegedűs Hajnalka

Cser Edina

Makkai Andrea

Póhner Andrea

Egy szép őszi reggelen, jobban mondva hajnalban neki vágunk kalandunknak. Nem tudtuk mi vár ránk. Senki nem volt közülünk repülön,s izgatottan vártuk a nagy utazást. A repülőzés felejthetetlen volt mindannyiunk számára, bár forgott a gyomrunk elég rendszeren,de az élmény, a látvány úberelte mindezt.

Vordingborgba érkezve, a kis városkánkba ahol 4 hétig éltünk, a vonatállomásnál várt minket Bente, aki foglalkozott velünk. Ő intézte el nekünk a szállást, a különböző programokat, amelyek ránk vártak.

Angol nyelv és nehézségei:

Izgultunk az angol nyelv miatt, milyen lesz kommunikálni a dánokkal. Sőt belegondolva, 4-en Dániába 4 hétig csak egymásra voltunk utalva, az emberek dánul beszéltek körülöttünk, persze ha megszólaltunk angolul, és aki beszélte ezt a nyelvet, azzal tudtunk beszélgetni. Szóval, ha utazgattunk egyik városból a másikba, világot akartunk látni, szerencsére el tudtunk igazodni, még ha néha nehezen is, mert az angol a világnyelv, bárkit megkérdeztünk, hogy merre kell menni, hol csekkoljuk a jegyünket, tudott segíteni. Ezzel nem volt probléma. Még egy hajléktalan is hozzánk szólt angolul, hogy van-e nálunk kis apró. ☺

Bár ezzel az az érdekes, hogy a gyakorlati helyünkre rákanyarodjunk, hogy ott elég sokan nem beszéltek angolul, pedig képzett, gazdag emberek voltak. 20 éves lány azt sem tudta, hogy mi az a „sorry” ☺

Gyakorlati helyünk: Rosenvang, Nursing house – idősök otthona, illetve háziápolás

Első nap körbejártuk a gyakorlati helyünket. Az igazgatóság teával, kávéval várt minket. Nagyon kedvesek és mosolygósak voltak. Megmutatták, hogy mi hol van. Nagyon szép hely.

az udvar

plazma tv-vel felszerelt nappali

Két hétig itt benn voltunk az idősek otthonában, és két hétig háziápolást végeztünk.

A háziápolás:

Itt az otthonban, az alaksorban, volt egy kis csapat, akiknek a munkájuk arra specializálódott, hogy egyénileg mindenki ide-oda járkal házakhoz. Reggel, indulás előtt mindenki megkapja a papírkáját, hogy hova kell menni, percre pontosan le van írva hogy mikor érkezzen meg ahhoz a házhoz, és meddig tart az a munka amit el kell végezni. Le volt írva nekik, hogy az adott házban mit kell majd csinálniuk.

Ők nem ápolók, csak kiegészítők. Pár hónapos képzésen kellett résztvenniük.

A feladatuk annyi, hogy megfürdetik a beteget, kiosszák 2 hétre a gyógyszerüket kis dobozokba, takarítanak a lakásba, esetleg inzulint adnak, trombózis ellen gumiharisnyát húznak, és ami a legviccesebb volt, hogy az egyik beteghez azért jártunk ki, hogy leüljön a nő vele két szál cigit elszívni és hogy beszélgessenek. Mi nem dohányzók nagyon élveztük.

Szóval nem sokat tanultunk, mi ápolók... nekünk azért több mindenre van kompetenciánk, de azért láttuk, hogy ilyen is létezik. Magyarországon nincs ilyen. És még ezt a munkát elég rendszeresen meg fizetik nekik.

Ami érdekes volt számunkra a munka során a háziápolásnál, és benn az otthonban is, hogy betegemelőt használnak, és méregdrága távirányítós ágyat. Hogy nehogy le kelljen hajolni a beteghez, és nehogy fel kelljen emelni őket.

Ránk szóltak, ha elfelejtettük az ágyazáshoz feljebb emelni az ágyat, hogy ne fájduljon meg a derekunk.

Minden házban a betegeknek ilyen ágyak voltak. Ahol kellett, betegemelő is volt. Azt nem tudjuk, hogy a beteg finanszírozta ezt magának, vagy a Nursing House.

Az idősek otthonában:

Ahogy a képeken is látszik, gyönyörű, nagy helyen voltunk. Itt sem ápolók dolgoztak. Bár egy külön kis irodákban láttuk őket, nővérekről teljesen máshogy beszéltek ott a dolgozók. Ott meg volt, hogy kinek, mi a munkája, a nővérek az irodákban dolgoztak, és olyan helyekre jártak ki háziápolóként, ami az ő kompetenciájuk. Sebkezelés, fászlizás, benn a házban is őket hívták, ha vmi bőrelváltozást észleltek a betegen, vagy ilyesmi.

Szóval, annyi volt itt a feladatunk, hogy felébresztettük a betegeket, megkérdeztük, hogy mit álmodtak. Megfürdettük őket, utána reggeli készítés. Mindenkinek meg volt, hogy ki mit eszik, és azt készítettük el nekik. Nagy konyha volt, hűtő tele volt mindennel. Nem éhezünk. ☺
Reggeli után gyógyszerosztás. Aztán ebédkészítés, pontban délre megcsináltuk a kis szendvicseket, gusztusosan megtaláltunk az időseknek. Ami a legérdekesebb volt számunkra, hogy mindenki, az ott dolgozók, az asztalhoz ültek a többiekhez, és együtt ebédeltek, nekünk is mondták, hogy üljünk oda közéjük ebédelni. Nagyon furcsa volt elsőre, az idősek közt enni, beszélgetni ebéd közben. Szerintünk nagyon emberközelit viselkedés. Nálunk egyszer sem láttunk ilyet.
Szóval a munkánk ebbe a hatáskörbe esett bele, mosogattunk, ebédet készítettünk, beteget ébresztettünk illetve fürdettünk. És megtanultuk a betegemelőt illetve az ágyat használni. Amit Magyarországon nem nagyon tudunk hasznosítani. ☺

A dániai ápolóképző iskola: SOSU

Bente megmutatta nekünk a nővérképző iskolát,ami Nykobingbe van. Szép, nagy felszerelt iskola.

Külön demonstrációs termek vannak. Volt egy terem ahol 6 db méregdrága ágyon lehetett gyakorolni,hogy hogyan emeljék a beteget stb...

Kiépítettek a tanulóknak egy nagy fürdőszobát is, ahol a fürdetést lehet tanulni.

Egy másik demonstrációs terem, itt egy db ágy van,ahol lehet gyakorolni.

Egy ilyen ágy : 13000kr – 23000kr

1733 euro – 3066 euro (megkérdeztük) durván 1 millió ft egy ilyen ágy

A tanároknak külön kis „irodájuk” van. Mindenkinek külön számítógép. Nincs olyan, hogy 20-30 tanár egy teremben összezsúfolva készüljön a következő órára. Tanároknak, diákoknak külön étkező.

Tanári étkező helyiség

diák étkező

Nagy könyvtárunk van, ami érdekes módon mindig nyitva van a diákok számára. Nincs olyan, hogy be lenne zárva. ☺

Egy osztályterembe külön sterilizáló gép is volt.

Kirándulásaink:

Koppenhága:

Egész napos túra várt ránk. De megérte. Sok szép helyet láttunk. Azt hiszem, hogy képekkel tudjunk illusztrálni mindezt: a látvány magáért beszél.

Operaház

Vidámpark- TIVOLI

Ahogy látszik, Dániában rengetegen bicikliznek, mi is így tettünk..... ☺

Kikötő, szép színes házakkal

Roskilde:
(Koppenhágától fél órára kb.)

Viking menyasszony

Temetőben

Viking hajó

Viking múzeum

Kis forrásnál...

A Dóm

Nykøbing

A szerelemben szerencsét hozó maci

A két emeletes vonatok.... :D

Kis városkánkban,Vordingborgban:

Ahol általában járkáltunk,bevásárolni stb...sétalóutcán keresztül

templom

4 hétig bicajjal.... :D

Minden héten kijártunk erre a gyönyörű tengerpartra

Mon sziget

Lépcsőzés Bentével a szigethez

Köszönjük a lehetőséget az iskolának,
fejlesztettük angol tudásunkat, megtapasztaltuk, hogy más európai városban milyen az
egészségügyi rendszer, bár nem kórházban, de itt is, az öregek otthonában nagy a változás.
Drágábbnál-drágább eszközöket, tárgyakat használnak. Betegekkal, öregekkel barátságosak.

Visszacsöppenve a szegényebb életmódba, kissé furá volt, de itt élünk, ez a mi otthonunk. Meg
kell szokni, hogy nincs beteg emelő, nincs 1 milliós ágy, a derekunk fájni fog, de a
szemléletmódunk ugyanaz marad. Hivatásunkat céltudatosan fogjuk végezni, és végre magyarul
kommunikálhatunk a betegekkal, és az utcán az emberekkel. ☺

